

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatos & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

Memb. I. Quomodo Maritus Coniugem alloqui possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](#)

tum non obstet,) si moribundus brevem exhortatiunculam ad adstantes habeat, vel si ipse id non possit, Operarius quasi vices ipsius suppleat, & alloquatur. Possunt autem triplicis generis Personæ distingui, ad quas talis sermo institui queat, videlicet Conjuges, Liberi, Amici vel Consanguinei, de quibus breviter ostendendum est, quomodo eos alloqui possit Infirmus, vel Operarius.

MEMBRUM I.

Quomodo Maritus Conjugem alloqui possit.

I. Hæc allocutio tunc tantum permittenda est, quando Uxor creditur non immodicè ejulatura, & moribundi dolorem auctura; quod idem etiam de Liberorum adhortatione dicendum est. Sic ergo Maritus Uxorem alloqui posset.

II. Perdilecta uxor, adesse videtur tempus, quo, sicut olim juxta voluntatem DEI conjuncti sumus, ita juxta eandem quoque ab invicem iterum separemur. Quapropter extremum te nunc allocuturus, gratias in primis tibi ago pro fidelissimis obsequiis, quæ mihi, totique Familiæ, quandiu conjuncti fuimus, præstitisti. Veniam quoque peto omnium molestiarum & offendarum, quibus unquam te dilectissimam consortem offendi: sicut & ego ignosco tibi ex corde, quidquid ulla in re peccasse in me videbaris.

III. De reliquo, sicut Christus in cruce S. Joannem suæ dilectissimæ Matri commendavit, ita & ego tibi, quam possum, vehementissime commendo Liberos nostros, hortorque, ut illos in timore DEI, pietate, aliisque virtutibus Christianis sic instituas, ut aliquando in cælis eos nobiscum videre, gaudiūmque ex illis perpetuum haurire possumus.

IV. Commendo tibi etiam meipsum, corpùsque & animam meam, petoque, ut corpus quidem more Christiano, sed absque singulari pompa terræ mandari cures, animæ vero meæ potiorem curam suscipias, atque adeò tum per pretes proprias, tum per alienas, aliisque pia opera, præcipue vero sancta Missæ sacrificia eidem fideliter succurras. Hoc enim est ultimum obsequium, quod à te tanto impensiū pecto, quanto sacerdus me à te in vita amatum fuisse memini.

V. Vale

V. Vale ergo Uxor dilectissima, & sic vive, ut cum gaudiō iterum in cælis mutuò videamus. Noli tristari immodecè propter obitum meum, sed memento, te mortalem Matutum duxisse, atque adeò ægrè ferre non debere, si mortis debitum persolvat. Dominus me tibi dedit, Dominus nunc iterum me aufert. Sicut ipsi placuerit, sic fiat. Sit nomen ejus benedictum. Ille te & Liberos nostros benedicat, custodiat, & ad vitam perducat æternam. Amen.

MEMBRUM II.

Quomodo Parens Liberos alloqui possit.

I. Perdilecti Liberi, appropinquat tempus, quo discedere à vobis, alterique vos Patri relinquere debebo. Auditio proin ultima Patris vestri verba, & cordi vestro profundè inscribite, ut suo tempore optatum ex illis fructum referatis.

II. Inprimis ergo, quantum pro paterna mea apud vos autoritate ac dilectione valeo, adhortor vos, ut Dominum DEVUM ex toto corde timeatis, & ametis, certoque vobis persuadeatis, hanc optimam esse hereditatem, quam vobis relinquere possum; hanc quippe si possideatis, nihil deerit vobis, ut ipse DEVS non semel promisit.

III. Secundò vos hortor, ut singularem quoque cultum & amorem Sanctissimæ Christi, imò & vestræ cœlesti Matri Semper exhibeat, & ad eandem in omnibus vestris necessitatibus recurritis, cum firma spe, quod, sicut per eam mundus totus salutem invenit, ita vos quoque per ejusdem maternum amorem & sollicitudinem ad optatum felicitatis portum fitis perducendi.

IV. Tertiò adhortor vos, ut pariter omnem amorem, reverentiam, & obedientiam secundæ vestræ Matri Spirituali, nempe Ecclesiæ Catholicæ exhibeatis, ideoque veram & vivificam fidem, in qua haec tenus à me educati & instructi tam sollicitè fuistis, totis viribus propugnetis, & conservetis; omnibus quoque Ecclesiæ Ministris debitam reverentiam & obedientiam præstetis, & institutas ab eadem cærimonias, & præcipue sanctissima Sacraenta cum summa veneratione recipiatis, & frequenter ac devotè usurpetis.

V. Quartò adhortor vos, ut etiam carnalis vestræ Matris beneficia grato animo agnoscatis, idcōque filialem amorem & obe-